

mig tilladt, fordi det er mig næsten en Nødvendighed, førend jeg gaar ind paa det Spørgsmaal, der nu foreligger, at henvende en Bemærkning til den ærede Ordfører, som jeg ikke fik Leilighed til at henvende til ham sidste Gang, idet der da blev vedtaget et Forslag om Afslutning af Forhandlingerne. Jeg kan gjøre det saameget bedre, som nu Alt, hvad der dengang blev udtalt, foreligger trykt. Jeg skal sige den høitærede Ordfører Noget; P. A. Heiberg fortæller om Skrивeren paa Amager, at man kun kjendte een Anecdote om ham, og det var den, at han ikke kunde skrive. Det er en slem Feil for en Skrивer ikke at kunne skrive, det er en ligesaa stor Feil som for en Ordfører ikke at kunne føre Ordet eller tale, men der er een Feil, der ikke er saa stor, men dog temmelig slem for en Ordfører, og det er den, at han ikke kan høre. Det har nu 4 Gange itræl været Tilfældet, at den ærede Ordfører har ladet mig sige Ord, som Rigsdagstidenden, i hvilken jeg for mit Vedkommende aldrig retter en Tøddel, beviser, at jeg ikke har sagt det Mindste af. Jeg vilde være den ærede Ordfører meget taknemmelig, dersom han hellere vilde lade være at svare paa de Bemærkninger, jeg gjør, end 4 Gange itræl i en eneste Discussion paastaa, at jeg har sagt Ord, som jeg aldeles ikke har sagt, og som han burde kunne høre, at jeg ikke har sagt. — Hvad nu angaar det Foredrag, vi idag have hørt af den høitærede Minister, da er det jo ikke min Agt, eftersom jeg ikke er technisk kyndig, at gaae ind paa Detaillen deraf, men jeg kan dog sige Noget om Hovedindholdet, idet dette var et saadant, at jeg flere Gange under Foredraget blev glad, thi jeg troede, at den høitærede Minister nu vilde gaae ind paa vort Forslag, og at vi nu fik ham paa vor Side; jeg sølte mig flere Gange overbevist derom, men til min Sorg tabte det sig igjen, idet den ærede Minister meente ikke at kunne gaae med os. Det første Afsnit af den ærede Ministers Foredrag gik ud paa en Sammenstilling med Hensyn til Formen af det Forslag, vi have stillet, og det, han selv har forelagt, idet den ærede Minister meente, at vort Forslag var for ubestemt, og at hans var noget mere be-

stemt. Nu vil jeg spørge: er det Forslag, at man skal bygge et mindre Skib, hvis Beskaffenhed man i sit Foredrag nærmere præciserer, idet man siger, at det skal være af indtil 12 Fods Dybgaende, mere bestemt end Forslaget om et tidsvarende Pandserskib af en vis bestemt Klasse, idet der med „tidsvarende“ naturligvis menes, at det er udrustet paa den Maade, som til den Tid, hvorpaa det bygges, ansees for den fortrinligste? Det forekommer mig ikke, at det sidste Forslag er mere ubestemt end det første, nei, begge Forslag ere temmelig vide. Det er imidlertid af min ærede Medforslagsstiller bemærket, at vi have meent, at den ærede Minister vilde vide, hvad han skulde gjøre, naar han saae Thinget gaae ind paa det Forslag, vi have stillet, og at han da deri havde tilstrækkelig Frihed til at udføre sine Tanker. Vi have saameget mere maattet troe dette, da vi hørte den ærede Minister udtale sig. Han sagde nemlig ikke een Gang, men gjentagende, at han kunde gaae ind paa et Pandserskib af den af os betegnede Klasse, og at han kunde gjøre det uden at bryde med sine egne Tanker og Ideer om de 12 Fods Dybgaende og kunde saae Skibet ligesaa stærkt. Dert saa det bedste Bevis for, at vi, saafremt dette forholdt sig rigtigt, ikke satte Ministeren i Forlegenhed, men tværtimod havde gjort, hvad vi kunde, for at hjælpe ham til at forene det, som han selv anseer for rigtigt, med det, vi have foreslaaet. Det andet Afsnit angik det Spørgsmaal, hvad mindre Skibe kunde udrette, og i den Henseende vil jeg give den ærede Minister Ret i, hvad han sagde; men paa den anden Side maa jeg ogsaa paastaa, at det, han sagde, var urigtigt, det kommer ganske an paa Omstændighederne. Mindre Skibe have til sine Tider kunnet udrette store Ting imod befæstede Stillinger, naar de kunde komme ind over Grundene, men mindre Skibe have slet Intet kunnet udrette, naar der var større Skibe ligeoverfor dem. Dette er Noget, der er saa afgjort sikkert i Søkrigshistorien, at der ikke kan disputeres derom. Der blev ved Navarino med talrige smaa Skibe, som den tyrkisk-egyptiske Flaade havde, kæmpet med en mageløs Tapperhed, — det